

Predmet: Dragan Jović i dr. – Bijeljina

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 7/2011

Broj optužnice: KTRZ 7/10

Optužnica podignuta: 5.06.2011.

Tužilaštvo: Dušan Knežević, zamenik Tužioca za ratne zločine

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 stav 1. KZ SRJ, u saizvršilaštvu u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Optuženi: Dragan Jović, Zoran Đurđević i Alen Ristić¹

Punomoćnik oštećenog: Gordana Andrejević

Braniloci: advokat Mirko Đorđević (za optuženog Jović Dragana)
advokat Darko Petričević (za optuženog Đurđević Zorana)
advokat Aleksandar Veljković (za optuženog Ristić Alena)

Sudsko veće: sudija Vinka Beraha-Nikićević, predsednica Veća
sudija Snežana Garotić, članica Veća
sudija Rastko Popović, član Veća

Posmatrači: Fond za humanitarno pravo, OEBS

Glavni pretres: 4.07.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Optužnica

Optuženi Dragan Jović, Zoran Đurđević i Alen Ristić terete se da su kao pripadnici dobrovoljačke jedinice u sastavu Vojske Srpske Republike BiH, počinili ratni zločin protiv civilnog stanovništva, tako što su u večernjim časovima 14.06.1992. godine u Bijeljini, zajedno sa Miodragom Živanovićem i civilom Danilom Spasojevićem², koji ih je odveo do kuće Rame Abdića, nasilno ušli u kuću oštećenog Rame Abdića, nakon pretresa kuće oduzeli oružje koje je legalno posedovao, nakon čega su ga lišili života a njegove ćerke i snahu silovali, seksualno zlostavljali i ponižavali, nakon čega su ih pustili.

Saslušanje optuženog Dragana Jovića zvanog *Brka*

Optuženi Dragan priznaje da je prilikom pretresa kuće lišio života Ramu Abdića, ali tvrdi da nije izvršio radnje silovanja, seksualnog zlostavljanja niti pljačke.

Nakon što je iz medija saznao da su Vojsci Republike Srpske potrebni dobrovoljci za odbranu od muslimanskih snaga, prijavio se u Srpsku radikalnu stranku (SRS). Zajedno sa grupom od 25-30 dobrovoljaca upućen je autobusom u Bosnu. Poriče da je imao čin kapetana, kao i to da je bio nadređen dobrovoljcima SRS. Kada su stigli u kasarnu 4. jul u Brčkom, dobili su maskirne uniforme. On i optuženi Đurđević i Ristić su naoružanje dobili u Bosanskom

¹ Svi optuženi nalaze se u pritvoru.

² Okružno tužilaštvo u Bijeljini je 17.11.2009. godine podiglo optužnicu protiv Danila Spasojevića zbog istog zločina.

Šamcu. Dobili su automatske puške, on *šmajser* a druga dvojica *kalašnjikove*. Uz oružje su dobili po jedan okvir sa po 30 metaka. Niko ih nije pitao za imena, niti za ostale lične podatke, već su im samo dali uniforme i oružje i spremali se da ih pošalju na ratište.

Tog 14.06.1992. godine zajedno sa Miloradom Živkovićem krenuo je do Bijeljine i pitao ostale da li neko želi da krene sa njim da telefonira svojim. Javili su se Zoran i Alen. Zajedno su otišli u kafanu *Tref* gde su popili dosta rakije, piva i vinjaka. Kada je pao mrak u kafanu je došao jedan meštanim, civil, Danilo Spasojević, koji im je rekao da se u gradu nalazi jedan muslimanski ekstremista koji naoružava mudžahedine. Tada su sva petorica krenula ka njegovoj kući da izvrše pretres. Milorad ih je svojim vozilom marke *Zastava 101* vozio ka kući tog čoveka. Pored njega je sedeo Danilo, koji mu je pokazivao put, dok su oni sedeli na zadnjem sedištu. Milorad je imao automatski pištolj *šorpion* a Danilo je imao pištolj. Kako su svi bili pod dejstvom alkohola, autom su sleteli u kanal nedaleko od kuće Rame Abdića. Nastavili su pešice i kada su stigli do kuće Milorad im je rekao da stave metak u cev jer može da bude opasno. Danilo i Milorad su prišli vratima i tada je Danilo pozvao Ramu rečima *Komšija, otvori. Ja sam*. Rama je izašao u pidžami i tada su uperili oružje u njega i ugurali ga u kuću. Za Miloradom u kuću su ušli on i optuženi Đurđević, dok su optuženi Ristić i Spasojević ostali napolju. On je ušao u sobu gde se nalazio Rama sa ženom. Milorad je iza vrata te sobe pronašao lovačku pušku, koju je oduzeo. U hodniku kuće je video i dve mlađe ženske osobe, koje su bile obučene. Optuženi Ristić je nakratko ušao u sobu gde se on nalazio, sa oštećenim Ramom i njegovom suprugom, i pretresao sobu. U jednom trenutku iz susedne prostorije čuli su se ženski jauci. Rama je skočio ka njemu i on je tada iz straha opalio jedan metak koji je Ramu pogodio u glavu i usmrtio ga na licu mesta. Rama je tada pao na sto koji se nalazio u sobi. Njegova supruga je tada počela da plače i jauče. Odmah posle toga izašao je napolje i rekao da je ubio čoveka. Ispred kuće bili su Milorad, Zoran i Alen, Ramov sin Nedžad i njegove dve ćerke, koje su bile gole i bose. U kući su se zadržali ukupno 10 minuta. Trebalo je da krenu nazad, ali nisu mogli da izvuku auto iz kanala, pa su od Raminog sina Nedžada tražili da on proba da kamionom izvuče auto. Nedžad nije uspeo da izvuče auto iz kanala jer se i kamion zaglavio u tom istom kanalu. Tada ga je optuženi Jović pitao da li neko iz komšiluka ima auto kojim bi mogli da se posluže. Nedžad ih je odveo do kuće neke žene od koje su uzeli ključeve njenog *juga*. Ključeve je uzeo Zoran, ali je imao problema da pokrene auto jer je imao posebne komande za invalide. Kada su upalili auto unutra su ušli Miodrag, optuženi Jović, Zoran, Alen i dve Ramove ćerke. Nedžada su pustili. Krenuli su autom ka mestu gde je bila stacionirana njihova jedinica. Pre nego što su naišli na policijski punkt, zaustavili su auto u mestu Ljeljenča i tada su Milorad i Zoran izveli devojke i silovali ih na zadnjem delu auta, nakon čega su ih pustili. Kada su autom došli do policijskog punkta, uhapšeni su i odvedeni u zgradu policije. Tamo su maltretirani i tučeni, a nakon pet dana su prebačeni u zatvor u Sremskoj Mitrovici. Nakon toga je ponovo upućen na bosansko ratište u TO Malešić kod Zvornika.

Saslušanje optuženog Zorana Đurđevića zvanog Zoran Čiljaš

Optuženi ne priznaje da je izvršio krivično delo i ne oseća se krivim.

Kao dobrovoljac SRS sa grupom od 30-tak dobrovoljaca upućen je u Bosnu gde je trebalo da se priključe Vojsci RS. Vođa puta i nadređeni njegove grupe bio je optuženi Jović, koji je imao čin kapetana. U Brčkom su dobili uniforme i naoružanje. On je dobio automatsku pušku tipa *kalašnjikov*. Bili su stacionirani u kasarni *4. jul* koja se nalazila u nekom selu udaljenom 2-3 km od Bosanskog Šamca. Tog 14.06.1992. godine, kapetan Jović je njega i optuženog Alena Ristića poveo na razmenu Muslimana. Ni na kakvu razmenu nisu otišli, već su svratili u kafić *Tref* u Bijeljini, gde su konzumirali velike količine alkohola, a on je pušio *travu* (marihuana) koju je dobio od nekog od prisutnih gostiju. Dok su bili u kafiću, optuženi Jović

je pucao u vazduh iz pištolja. Njihovom stolu je prišao izvesni Danilo koji im je rekao da u gradu živi jedan muslimanski ekstremista koji naoružava Muslimane. Kolima su krenuli ka kući tog čoveka ali su blizu nje upali u kanal. Izašli su iz auta i otišli do kuće tog Rame. Ušli su u njegovu kuću i započeli pretres. Pronašli su lovačku pušku i pištolj. Dok su vršili pretres, začuo se jedan pucanj i tada su svi izašli napolje. Optuženi Jović je tad izašao iz kuće i rekao da je ubio čoveka. Tada su odlučili da se vrate nazad u kasarnu. Pošto je njihov auto bio zaglavljnjen u kanalu, zatražili su od Ramovog sina Nedžada da im kamionom izvuče auto, ali se tom prilikom i taj kamion zaglavio u kanalu. Nedžad ih je tada odveo do kuće jedne žene koja je bila invalid kako bi od nje uzeli vozilo. On i optuženi Jović su ušli u kuću i uzeli ključeve od te žene, za koju ne zna koje je nacionalnosti bila. On je ušao u njenu garažu gde je upalio auto i krenuo ka kasarni zajedno sa izvesnim Mijom koji je išao sa njima, optuženima Jovićem i Ristićem, i sa dve Ramove ćerke. Kada su stigli u mesto Ljeljenča, zaustavili su auto i izveli te dve devojke koje su bile gole. Mija je tad silovao jednu od njih, dok je on pokušao ali nije uspeo pa je odustao. Devojke su tada pustili i nastavili putem. Na kontrolnom punktu policije su zaustavljeni i uhapšeni. Policajci su ih odveli u zgradu policije. Tamo su tučeni i naterani da potpišu neko priznanje. Posle pet dana su premešteni u zatvor u Sremskoj Mitrovici.

Saslušanje optuženog Alena Ristića

Sa 20-30 dobrovoljaca SRS upućen je autobusom u Bosnu. Vođa puta bio im je optuženi Jović koji je imao čin kapetana. Svi su nosili iste maskirne uniforme. Bili su stacionirani u selu Miloševac. Tog 14.06.1992. godine optuženi kapetan Jović ih je postrojio i izdvojio njega i Đurđevića i naredio im da sa njim i nekim Mijom krenu u akciju. Otišli su do Bijeljine gde su u kaficu *Tref* više sati konzumirali razna alkoholna pića. Predveče je za njihov sto došao jedan meštatin, civil Danilo, koji ih je obavestio da u gradu živi jedan muslimanski ekstremista i da kod sebe ima dosta naoružanja koje daje muslimanskim snagama. Automobilom su optuženi Jović i Đurđević i Mija i Danilo krenuli ka kući tog Rama. Kada su ušli u kuću, optuženi Jović je u jednoj sobi držao na nišanu Rama i njegovu suprugu, a u drugoj prostoriji bile su zatvorene dve mlađe žene. Ne seća se gde se nalazio Ramov sin Nedžad. On je vršio pretres soba i u Ramovoj sobi pronašao lovačku pušku. Zatim je sa optuženim Jovićem i oštećenim Ramom sišao u prostorije gde je bila radnja. Tamo su pronašli jedan pištolj. Posle pretresa optuženi Jović i Rama su se vratili nazad a on je bio u hodniku gde je čuvao stražu. U sobu gde su se nalazile dve devojke ulazili su Mija i Đurđević. Kasnije su gole isterane napolje. Kada je začuo pucanj, otišao je u sobu gde je optuženi Jović čuvao Rama i njegovu suprugu. Kada je ušao, video je Rama kako leži mrtav na stolu, a ispod njega lokvu krvi. Optuženi Jović mu je rekao da ga pretrese. U džepu je pronašao novčanik čiju je celokupnu sadržinu optuženi Jović uzeo. Tada su svi izašli napolje. U kući su proveli najmanje sat vremena. Ramov sin Nedžad je kamionom pokušao da izvuče njihov auto iz kanala u koji je zapao, ali nije uspeo već je i taj kamion ostao zaglavljnjen u tom kanalu. Nedžad ih je odveo do kuće jedne žene čiji su auto uzeli. Tom prilikom optuženi Jović je od te žene oduzeo zlatni lanac i novac koji je držao kod sebe. Zaplenjenim autom sva trojica optuženih, Mija i dve gole devojke, krenuli su ka kasarni. Nedžada su pustili. Optuženi se pobunio što te devojke voze u kasarnu jer sa njima ne mogu da prođu policijske punktove. Kada su došli do mesta Ljeljenča, optuženi Jović je naredio da zaustave auto i Mija i Đurđević su tada devojke prisiljavali na polni odnos. Ne zna da li je do silovanja došlo jer je nekoliko kola prošlo pored njih zbog čega su morali da prekinu i puste devojke. Nastavili su put ka bazi, ali ih je policija zaustavila i uhapsila. U policijskoj stanici su tučeni i naterani da potpišu priznanje. Posle nekoliko dana su prebačeni u zatvor u Sremskoj Mitrovici. Nakon nekog vremena ponovo je upućen na ratište, ali ne u Bijeljinu.

Komentar:

Prvooptuženi Jović je više puta izjavio da se kaje zbog učinjenog ubistva.

Fond za humanitarno pravo